

YHM2

עמ' 22 ביומן

סיכום העבודה למשך השבוע 13-19/3

עוד בסוף שבוע העבר התווספו 11 ילדים מהנוער העובד, ומהתחלת השבוע הם נכנסו לעבודה. אמנם קשה לי לדיק במסירת הסכום של כל מהלך העבודה, מפני שהשבוע הייתי ארבעה ימים כמעט מחוץ לעבודה. בלול: נכנס שלמה פלק ושנים מהנוער העובד. ונדמה שהוכנסה הקלה לעובדים הקבועים. בירקות: התחילו בקצירת החציר, הורידו לערך 10 טון. עבודת הקציר הסתדרה לערך לא רע. החציר בא בזמן לרפת.

שתלו 1100 שתילי כרובית על החלקה שלפעמים היו עצי פרי. הורידו 15 רוטל פֶּצֶל העירה.

נוסף לנוער הגרמני עבדו אחרי הצהריים ארבעה מהנוער העובד.

בנטיעות: גמרו למרוח את הגפנים. בקביעות עבדו רחל ושולמית ואחד מהנוער העובד.

2 מהנוער עסקו בעידור עצי פרי. גמרו לעדור את העמק המזרחי.

עצי פרי בכלל יש מקומות שישנם עשבים גבוהים, ביחוד בעמק המערבי. העידור הכרחי.

כרמים: העידור בכרמים נעשה מכל הרזרבה. ההשתתפות של מבוגרים כמעט אפסית. בכל זאת התקדמו מעט.

הכרם מלבלב והעידור המאוחר מביא נזק. יש עוד חצי כרם לעדור.

בחרישה: זוג פרידות עסק בחציר וירקות. זוג חרש כל הזמן במטע אם, וזוג נשאר למטעים. ברור לכולם שזה מעט, והצורך בחרישה במטעים פשוט נורא. ישנם מקומות בכרמים שהעשבים מגיעים לגבה של 50 סנטימטר. אותו הדבר בחלק מעצי פרי.

בבנין: גמרו את הכנת הרפת לקבלת הפרות. לא עשו את הקיר המזרחי בגלל זה שעדין לא קבעו איך לעשות אותו.

בסוף השבוע באו שני חברים מבוסליה ויצאו לעבודה. שאלתם תעמוד באסיפה. בכלל אפשר להגיד שהנוער העובד מורגש בעבודה והכניס הקלה ידועה למחנק שבו היינו נמצאים.

YHM2

עמוד 23 ביומן

אינפורמציה מענפי החצר 19/3

רפתות:

רפת מרכזית, אם כי כל השבוע לא קבלו תלתן ירוק וחציר, החליבה היומית כמו בשבוע העבר: 480 ליטר.

רפת ד' 180 ל'

רפת למטה 1030 ל'

סה"כ 1630 ליטר

ברפת למטה נמכרה לבשר פרה שוויצרית בעד 12 לירות.

החציר התקבל בזמן. הרפתנים מצינים שהחציר בא במצב טוב והפרות אוכלות אותו טוב.

מקמצים על חשבון החציר לערך 25 מא"י על כל פרה קרוב לשתי

לירות ביום.

לול:

ההטלה היומים 1100 ביצה,

המחיר 44 גא"י.

התפתחות הדגירה משביעה רצון (אין שום מקרים מיוחדים).

ביום שני שוב מוציאים אפרוחים מהאנקובטורים.

לפי דרישת "אורי" צריכים להבדיל בהחלט בין עופות זקנות ובין אפרוחים צעירים, כמו שמבדילים בין

פרות בריאות ופרות שחולות במחלות ההפלה.

העובדות התחילו להנהיג סדר חדש בעבודה בכיוון זה.

YHM2

עמוד 24 ביומן

ישיבת הרפתנים ליום 22/3

בין שאר השאלות הועמדה גם שאלת העובדים: העובדים ברפת עכשיו, המחליפים, ועובדים שיצטרפו להיכנס בשנה הבאה לרפת.

שום חידוש לא היה בישיבה הזו. זו היתה רק חזרה על הישיבות הקודמות, הרוב נשאר לא שבע רצון כתמיד. מי שנוכח בישיבת הרפתנים ראה לפניו את שאלת הרפת. הרפת גדלה מדי פעם לפעם. היא דורשת בכל פעם עובדים נוספים. הרחבת הרפת מקשרת יותר ויותר את העובדים הותיקים, ובו בזמן העובדים הותיקים רוצים להשתחרר מעבודה זו, אם לא לתמיד אז לכל הפחות לזמן של שנה. יש רפתנים אשר לא אוהבים את הרפת, והפרות, ולא מוצאים שום ענין בעבודה זו. ומובן מאליו שרפתנים מסוג זה תמיד נרגזים ולא שבעים רצון. סוג שני של רפתנים אשר יחסם לעבודה זו טוב. אבל התנאים האי נורמליים השוררים בעבודה זו משפיעים עליהם לרעה. ויש גם סוג שלישי, שגם מוצא ענין רב בעבודת הרפת, אוהב את הפרה, ומרגיש את עצמו טוב שם. וקשה כך רק להסכים למה השני לא עובד ברפת. הסה"כ הוא שכולם רוצים להיות משוחררים. כולם רואים את עצמם למנוצלים ומשועבדים.

היו זמנים שחברים רצו ללכת לעבוד לרפת, ונתנה ההזדמנות לרפתנים של עכשיו ללמוד מקצועות אחרים, אבל הם, בזו להם, ובחרו בעבודות הרפת. ועכשיו קשה יהיה מאוד לשחררם. עכשיו יכולות להיות שתי הצעות: א) מגבילים את התפתחות הענף, מה שנראה לי להגיגוני לאחר פרישת חלק רפתנים. ב) מחליטים שכל חבר מוכרח קודם כל להיות רפתן. כל אחד לומד לחלוב, לא פחות מארבעה חודשים. הראשונים בתור – צריכים להיות דווקא כל הותיקים, אשר עוד טרם למדו משהו ברפת. ברור שבהתחלה, החילופים הללו יגרמו איזה שהוא הפסד למשק, אבל אין ברירה אחרת. אנו צריכים לחדול מהבכי התמידי. אנו צריכים לא לפחד להגשים כל הצעה. הכי קל תמיד לרנן ולהתאונן, ולא לנקוף באצבע בשביל לשנות את המצב. אם לא תקבל ההצעה שלי: שעכשיו צריכים לבוא חלופים בכל הנהלת המשק שום דבר לא ישתנה. הנני להבטיח שאֵלֶה הרפתנים אשר מנהלים עכשיו את הרפת ימשיכו גם לנהלה לעתיד לבוא. לא כל חבר שנכנס לרפת לעבוד בה, מסוגל ויכול לנהלה. ואין אני רואה פרספקטיבה לשחרר את הרפתנים הותיקים מעבודתם אפילו לשנה אחת. לדעתי יכול **משה** להחליף את **יוסי** בענייני חוץ

YHM2

עמוד 25 ביומן

יכול **צבי** להכנס למטעים ולהחליף אותו. יוכל **צלניק** להיות אקונום ולהחליף את **גרמן** וכ"ה. בהגשמת הצעה זו אני אראה פתרון חלקי לטרגדיה של הרפתנים.

הגיע הזמן שאנשים יהיו עקביים וגם תקיפים להגשים דברים שלצערם אין להימנע מהם.

יצחק ב. א. 26/3/7

קניית הקרקע בקובייה על יד רחובות

על עצם הקניה אין מה לכתוב. הקבוצה מבינה שאנו זקוקים לשטח אדמה אשר מאפשר לנו לספק חלק ירק לפרות מבלי להיות תלויים בחסדי אחרים.

אני לפני חמש שנים התנגדתי להצעה זו. אמרתי שאין לנו הכשרון לנהל את המשק בקריה והרכוש שלנו כאן דל ועני. אבל התפתחות הדברים בשנים האחרונות הוכיחה שקשה להחזיק רפת מבלי להבטיח לה מינימום הספקה. אם כי עוד טרם נוכחתי לדעת מה הוא השנוי שחברים רוצים להכניס בהרכב הקבוצה, בשביל לפתור את שאלות העבודה בכלל. הנני מתוסף לדעה שנרכוש את האדמה ונחפש פתרונות לעבודה אחר כך.

רציתי להעיר תשומת לב החברים על אופן רכישת האדמה. זה המשך של סדור הענינים שלנו במשך 15 שנים: בכול ישנה פזיזות. כל השנים מלוות אצלנו בשגיאות על גבי שגיאות. את כל או רוב הענינים סדרו אצלנו בלי השתתפות המוסדות. כל הזמן רק הצליחו במשא ומתן: פעם יהודה ופעם יוסי, שניהם בעלי כישרון ולשניהם יש חלק גדול מאוד בכל המצב שאנו נמצאים עכשיו. אחד ויתר על חדר האוכל, השני ויתר על בית לטיפול, השלישי ויתר על אורוה. לבסוף הצליחו לסדר איזה חוזה עם הסוכנות, שבגלל זה שיתנו לנו איזה סכום פעוט, יאריכו את החוב לעוד מספר שנים. אנו כחומר ביד היוצר, והקבוצה אומרת אמן על כל דבר.

ועניין הקרקע. עוד לפני 5-6 שבועות כשרק צפה ההצעה בדבר קניית הקרקע, כבר לחצו את החברים לקיר. תיכף תנו תשובה, שאם קרן הקיימת לא תשתתף, אנו

YHM2

עמוד 26 ביומן

קונים על אחריותנו את האדמה ומשקיעים מהמחזור ומהלוואות מוצלחות את כל הסכום 1200 לירות. וכבר בערב הראשון החברים שמנהלים את המשא ומתן היו מוכנים להוכיח הכול, ובלבד להוציא את ההחלטה הסופית מהקבוצה, שאם לא כן אנו מפסידים את ההזדמנות והמציאה! ההזדמנויות הללו והמציאות מסוג זה, שהמשק השקיע מכספי המחזור לבנינים, לקרקע, לבריכות ועוד ועוד – היו לנו די והותר.

דעת חברים מהשורה שדרשו לברר קודם בועדה המשקית של חבר הקבוצות, במרכז החקלאי, אצל מנהל מחלקה ההתיישבות, לכתוב תזכיר לקרן הקיימת כלומר; להבין את השאלה מכל צדדיה, ורק אחר כך לבקש ראיון אצל אויסישקין – בוטלה. לכל ההצעות הללו התיחסו בלעג ובצחוק. והפעולה היתה בדרך הרגילה הסלולה רק בעצמנו. וביום הראשון קיבלו תשובה שלילית בהחלט, וכל הפקחות נהפכה לשטות.

בכל ישיבת המזכירות דחקו את הקץ, סוף סוף לדרוש מהקבוצה שתתן את הסכמתה לשלם את הכסף בלי הסכמת הקרן הקיימת. ורק המקרה גרם, שדוקא הפסיביות של המיעוט, דוקא האי השתתפות של חברים בודדים - עכב את תשלום הכספים. וגם היה הגורם העקרי לברר עם כל מי שאפשר לברר ולהשפיע, ואם כי במאוחר, לאחר הלאו שקבלו מוינף ואויסיקין.

אתמול התקבלה תשובה שהקרן הקיימת תשתתף בקניית הקרקע בסכום של 400 לירות, ו-200 לירות בתור הלוואה למשך 4 שנים. פעם אחת הקבוצה נסתה לא למהר ולא להיות פזיזים יתר על המידה. למי שהיה קל לחתום שאנו משקיעים 1200 לירות במזומנים וקונים אדמה, אז מוטב היה לי להישאר אפילו בודד ולא להסכים לכיוון זה של מחשבה ופעולה. אני גם עכשיו חושב שחובת הקרן הקיימת להשתתף בקניית האדמה בסכום של 9 או 10 לירות לכל דונם, מינימום 630 לירות. אני בטוח שסוף דבר יהיה שהם יתנו לנו את הכסף הזה. אבל בשביל זה החברים המטפלים צריכים להבין את הענינים כראוי, ללמוד להקשיב גם לאלה שלא מנהלים את עניני חוץ. צריכים פעם אחת לגמור עם כל ההצלחות שמובילות אותנו לתהום.

אני מעריך מאוד מרץ, איניציאטיבה, מעוף, מסירות, התלהבות. אבל אם זה מלווה בפזיזות יש בזה סכנה. לא נצחנות צריכה לקבוע את הענינים, אלא היגיון ושיקול דעת. לאחר תשובת הקרן הקיימת, כל ההצבעה השמית והרעש שהקימו סביב השאלה הזו היה מיותר.

26/3 יצחק ב.א.

YHM2

עמוד 27 ביומן

השמירה והגפירות

חלק חברים ניסה להאשים אותי בחוסר מוסריות שהוצאתי לפועל את החלטת המזכירות, וגרמתי להעברת שני הגפירים.

לחלק הראשון, שהשאלה לא עמדה באסיפה, הנני רק להצטער שרק מאי הבנה היה אצלי הרושם שהמערערים על החלטה זו חזרו מדעתם, מכון ששאלת הגפירים יכלה לגרום לאי נעימות לגפירים הנמצאים כאן (הלא בויוכחים קשה תמיד לקבוע קודם איזה כוון הם יקבלו) מדיון (?) וחשבתי עליי לחובה לא לעכב ולדחות את ההזדמנות שבאה לידי, ועזרתי להם שיסדרו אותם לא באיזו מחצבה רחוקה מהישוב, אלא בבית הכרם בתנאים טובים מאוד.

אשר לחלק השני של השאלה – אני מצטער מאוד שחלק חברים עדין חושב שאצלנו צריכים להיות שומרים בשכר, שבאם לא יהיו זרים התחנה לא תהיה מסודרת, שלנו אין חשבון לתת אדם לשמירה בעד שש לירות לחודש. ששת חודשי המאורעות הוכיחו לי הרבה מאוד. אומרים לעולם תחיה ולעולם תלמד. בטח עוד הרבה מאוד נלמד מהחיים, אבל תקופת המאורעות למדה אותי לא מעט. זוכר אני היטב את העזרה בשמירה שקבלנו, את הגפירים לסוגיהם, את יחסם אלינו ואת יחסנו אליהם. ומסקנתי: שמגני המקום צריכים להיות קודם כל אנשי המקום ועלינו אנו רשאים להרכיב איזה שהוא משטר וסדר, אבל אין הדין ככה ביחס לאנשים בשכר. אני מקווה שיבוא הזמן והמתנגדים החריפים לדעה הזו יכירו באמיתות דברי, אם כי לא יודו על כך בפומבי. זה לא המקרה הראשון וגם לא האחרון.

להבא תונהג תורנות בתחנה. אם כל גפיר יעבור את התורנות: חצי שבוע שמירה של לילה מ-9.30 עד הבוקר ושינה בתחנה, וחצי שבוע שמירה של חצי לילה וסדורים שונים בתחנה. כל אחד ילמוד את סדרי התחנה. לעת עתה אני אשאר אחראי בתחנה. אני לא אהיה קשור אליה יותר מגפיר רגיל אחר, חוץ ממקרים של בקורים שיהיו קשורים באופן ישיר עם תפקידי.

השמירה בדרך כלל תהיה מסודרת:

על יד הלול: חצי – 7 עד 12

חצי מ-12 עד 5

שלם – 9.30 עד 5

על-יד הכביש: 7 עד הבוקר

מקשר? חצי לילה

בחשבון זה אנו לוקחים בחשבון (?) 1 לשמירה. במקרה שהם לא יסכימו להשתתף בשמירה, מינימום איש אחד אני אציע שאנו לגמרי נותר על השמירה שלהם.

YHM2

עמוד 28 ביומן

סכום העבודה למשך השבוע 19-26/3

בירקות	שתלו גם השבוע 1100 שתילי כרובית. סך הכל עד היום – 2200. חציר קצרו בכל יום לערך בקצרו 12 טון. סך הכל 22 טון. יש עוד חציר לשני ימים. בשבוע הבא ישתלו כמעט כל יום כרובית ועגבניות.
כרמים	ממשיכים בעדור. למיותר להזכיר מה קשה לעדור. מספיק רק להזכיר שמהתחלת העדורים שום גשם לא ירד, ובהתחלה העדור היה קשה מאוד. בשביל לגמור את העדור יש עוד להשקיע לערך 40 ימי עבודה. לפי הפרספקטיבה יעדרו עוד קרוב לשלושה שבועות. לרוב עכשיו לא עודרים אלא מקצצים רק את העשב למעלה, מפני שהמעדר לא נכנס לאדמה.
הבלבוב	יש לבלבוב כללי בכרם. בשבוע הבא יש הכרח לצאת לדלול הענפים.
בחרישה	חורש לרוב רק פרד אחד. השבוע יגמרו את החרישה בכרמים על ההר מנגד לצריפים. הכרם החדש והכרם מעבר לבתים על ההר הצפוני מכוסים עם עשב, כאילו זרעו חציר לאחר זיבול טוב.
בעצי פרי	הכול מתעורר, מלבלב ופורח. העבודה מרובה. העדור ימשך עוד שבועיים. גמרו לעדור את העמק של התפוחים והעמק המערבי. העצים באורך הכביש מכוסים עשב. העמק המערבי גם כן נורא.
בחרישה	אם יחרוש זוג כל יום, יספיק עוד לשבועיים בשביל לגמור את כל השטחים. ומובן תכף יצטרכו להתחיל מחדש.
משתלה אמריקנית	לא חרושה ולא עדורה.
משתלת עצי פרי	עובד באופן קבוע שלמה – חצי מהנוער. השבוע נגמר העידור מחוץ למספר שורות. תקופת ההרכבות התחילה.
הערה למתעניינים	בשביל לקבל מושג נכון ממצב העשבים, עצתי לאלה שמתעניינים לעשות טיול לשעה קלה בשדות...

YHM2

עמוד 29 ביומן

בבנין

בנפחיה: רק התחילו בהכנות לסדור עמדה לפר לרפת למטה. אם לא יוסיפו איש לעזרה **לצבי**, מסופקני אם גם השבוע תהיה התקדמות רבה בנפחיה.

חדר על ההר: בגלל תקונים של האוטומובילים לא נוצלו שניים וחצי ימים במשך השבוע. ובמקום שצריכים היינו לגמור את החדר ביום ששי זה, הוא יגמר רק ביום שני או שלישי בצהריים, בשבוע הבא. בשום בנינים אחרים בעלי ערך השבוע לא עסקו.

בישיבת הרפתנים הוחלט שמעבירים את הפרות שבאו מהולנד עכשיו, לרפת א', ואת כל הפרות מהרפת המרכזית מעבירים לרפת-ח.

הצעה זו מחיבת אותנו לסדר תכף את כל הסדורים ברפת א'. במקרה שלהצעה זו תבוא התנגדות מהרופאים, יצטרכו להתרכז בהתחלה ולסדר את הסדורים ברפת פח.

YHM2

עמוד 30 ביומן

אנפורמציה ממשק החצר 26/3

- לול: - ההטלה היומית 1100 ביצה, כמו בשבוע העבר.
- מחיר הביצים כמיקודם 440 מא"י כל ? סוג א'.
 - ביום שני הוציאו אפרוחים. התבקעות 67%.
 - התפתחות הדגירה משביע רצון. לא נראים שום סמני מחלה.
 - נשלחו 100 תרנגולות מהזקנות, ונמכרו ב 270 מא"י רוטל.
 - בשבוע הבא מתחילים לשלוח תרנגולים מהפטום.
 - מנו את העופות מלול ה', לא חסרים עופות.

רפתות

רפת מרכז: 470 ליטר חלב.

רפת ד': 110 ליטר

סה"כ: 580 ליטר שבוע העבר 600

- למרות שהתוספו פרות לחליבה ישנה הפחתה ברפת. ההפחתה הנכרת הזו נגרמה עם חוסר ירק. הרפת למעלה לא מקבלת ירק זה השבוע השני.
 - הוצאה פרה לשחיטה מסבת עקרות.
- רפת למטה: חלב 960 ליטר. ההפחתה על חשבון שהפחיתו פרות לחלוב.
- פרה שנקנתה במוצא הפילה. סבת ההפלה כפי הנראה המחלה שחלתה בה "דלקת הריאות".
 - הפרות שקנו בעטרות העבירו לכאן מחלת האבעבועות. מחלה זו עוד טרם היתה בקרית ענבים. חלק רפתנים גם כן חלו במחלה זו. שפיצר צריך היה להפסיק את העבודה ברפת. המחלה עוברת והרפתנים שבים לעבודה.
 - גם שפיצר הבריא ושה לךעבודה.
- רפת פח - בשבת העברה באו 16 פרות. מקודם 13, סה"כ = 29 פרות.
- מהטרנספורט האחרון פרה אחת המליטה בקרנטינה. את העגל מכרו לקבוצת גבע. פרה שנייה המליטה לפני שלושה ימים. סך הכל המליטו עד היום שלוש פרות.
 - המבכירה שהיתה חולה, הבריאה.
 - סך הכל ישנם ברפת פח 24 פרות, 3 חשודות בשחפת ונמצאות בחצר העגלות. נקנו כל פרה 35 לירות.
 - 2 פרות חשודות במחלת ההפלה ירדו לרפת למטה. הן נקנו כל אחת 30 לירות.

